

et værn for den danske befolkning mod opbygningen af en EU-forsvarsdimension, også gennem en Vestunion, og derfor er det et fornuftigt forbehold.

Derfor er det lidt afgørende i forhold til indholdet af diskussionen, om Socialdemokratiet i lighed med Venstre lægger op til, at der skal komme en folkeafstemning, som skal ophæve forbeholdet, eller om Socialdemokratiet sammen med bl.a. Dansk Folkeparti vil stå fast på forbeholdet og så selvfølgelig støtte alle de kræfter, de bestræbelser, som vi er glade for er i gang, på, at det er NATO, der er det totale fundament for vores forsvarsdiskussion, og ikke den debat, der længe har været, om opbygningen af en EU-forsvarsdimension, og som jo i forskellige udformninger har overlevet traktatændringer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil skam gerne have en politisk diskussion med hr. Jacob Buksti om EU og alt muligt, men jeg synes, at Socialdemokratiet og regeringen skylder befolkningen at melde ud, hvad det er for en politisk hensigt, der ligger bag den kampagne, man nu fører, og de mange signaler, f.eks. Torben Lunds artikel i dag om en aktivistisk udenrigspolitik osv., osv., signaler, der alle går i samme retning, den retning som fru Charlotte Antonsen var inde på.

Det er jo heller ikke sådan, at det er os, der på nogen måde ønsker, der skal være en folkeafstemning. Tværtimod, det er noget, Venstre presser på for, men der er jo overhovedet ingen ændring i grundlaget for den beslutning, som den danske befolkning traf i 1993. Der er jo ikke sket noget som helst, som kan begrunde, at man pludselig skulle tage den danske undtagelse op til revision.

Villy Søvnald (SF):

Det bliver så mit sidste forsøg.

Det er jo ikke en tilfældig debat, vi har om den nye militærkapacitet. Det er jo den helt centrale diskussion, vi står med. Jeg kan ikke forstå, hvis hr. Jacob Buksti efter så mange års træning i diplomati ikke kan se forskel på en sætning fra udenrigsministeren, der siger: »På baggrund af de seneste ting, der er sket i Europa, har vi behov for en tilstrækkelig operativ kapacitet« – det er udenrigsministerens standpunkt – og så hr. Jacob Buksti, som siger: »Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at

det ikke nytter at opbygge operationel kapacitet, hvis man ikke er enig i, hvad den skal bruges til«.

Man behøver altså ikke at være diplomat for at se forskellen på de to sætninger, vil jeg godt sige.

Hvorfor er det så så vigtigt? Det er det, fordi vi står med diskussionen: Skal der opbygges en ny europæisk kapacitet, der i dag ikke eksisterer på forsvarsområdet? Vil hr. Jacob Buksti det, hvis nu man altså er enig i formålet med det, og dermed en ny militær opbygning? Det er da en central diskussion. Det er ikke en hvilken som helst parentes i udenrigspolitikken, vi diskuterer.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Ret undtagelsesvis synes jeg, der er brug for at klargøre, hvad det er, jeg faktisk har sagt på regeringens vegne. Følgende om den operationelle kapacitet:

»Der er blandt EU-landene en ny fælles erkendelse af, at NATO må være grundlaget for det fremtidige forsvarssamarbejde i Europa. NATO er den eneste organisation, der er i besiddelse af den troværdige operationelle kapacitet, der er behov for. Der er ikke støtte til ideerne om at etablere en alternativ europæisk forsvarsorganisation. Der bliver ikke tale om nogen europahær«.

Og så sluttede jeg med at sige, at »det var den positive udvikling i den europæiske debat«.

Derfor kan jeg ikke fatte, at man kan finde nogen divergenser i forhold til det, som jeg har sagt, og det, hr. Buksti har sagt.

Jacob Buksti (S):

Jeg er helt tryk ved, at min fatteevne er helt på niveau med udenrigsministerens.

Til fru Pernille Frahm blot det, at det eneste, jeg svarede på, var en kritik, fru Pernille Frahm kom med, af vores forslag til vedtagelse.

Det eneste, jeg bare vil sige, er, at ud af det forslag kan fru Pernille Frahm ikke konstatere eller konkludere noget som helst om Socialdemokratiets planer og opfattelse af FN og OSCE's rolle, for vedtagelsen forholder sig til det, som forespørgslen drejer sig om. Men jeg skal gerne trøste fru Pernille Frahm med, at Socialdemokratiet lægger afgørende vægt på FN's rolle også i Europa, og vi er klart tilhængere af, at FN skal spille en rolle overalt. Det har altid været